

ACCIO SINDICAL

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any II PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paqueta des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número soït, 20 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 18 de Novembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 59

EDITORIAL

Solidaritat amb el front

Ha arribat l'enemic més terrible pels nostres combatents del front, Després de les pluges torrencials, han vingut els primers freds. Els nostres braus germans a més del nostre calor moral, necessiten roba per abrigar-se. I hem de proporcionar-los-hi, sigui com sigui.

Tots els treballadors tenim el deure moral d'ajudar els germans del front, trametent-lis-hi el necessari per defensar-se del fred i de les inclemències de la naturalesa. No ho esperem tot del Govern. Sapiguem fer honor a nostres principis altruistes. Fem-ho així ens diferenciarem dels acomodaticis, dels que concebeixen la guerra per un benefici personal o de partit. Formem els explotats un bloc compacte, que no es desmoroni per res ni per ningú.

Si sempre hem sabut fer front a totes les dificultats, avui més que mai, tenim l'obligació d'afrontar amb esperit de sacrifici, les dificultats que ens facin sorgir la Revolució i la guerra. Aquesta exemplar conducta és la que ens té de menar el camí de la victòria, amb l'apoi i la solidaritat dels demés germans proletaris de tot el món els quals estan amb nosaltres.

No hi ha sacrifici més ben empleat que aquell que podem fer com a tribut de solidaritat envers els qui, per la seva joventut, han tingut els nostres lluitadors estiguin ben proveïts de roba i fer més planera i més agradable llur estança al front.

Un soldat ben equipat i ben alimentat val per deu. Ha arribat l'hora de multiplicar els efectius i els valors. Sapiguem-ho comprendre. Què importa si ens tenim de despendre d'unes pessetes, si aquest menyspreuable metall ha estat la causa de les nostres desgràcies? Odiem aqueixes maleïdes pessetes i enlloc d'esmerçar-les en coses superflues, esmercem-les en intercanvi de robes per els nostres braus soldats de l'Exèrcit Popular que lluiten contra els mercenaris estrangers que volen assolir Espanya.

Dones valenques, dones de tots els pobles de la Comarca, vosaltres que teniu un esperit aferrat al vostre cor, en aquesta hora terrible que vivim, a vosaltres pertoca el deure de mobilitzar-vos per tal de proveir de tot allò que faci falta als vostres fills i als vostres germans. Penseu bé el deure que teniu de manifestar el vostre efecte, sent que ningú de la reraguarda deixi de solidaritzar-se amb la vostra empresa. El fred és el pitjor enemic dels nostres soldats. Si així ho feu, aviat els nostres soldats tindran tot el que necessiten per tal de defensar-se de la naturalesa.

Aquest sacrifici que us exigim, no té cap valor comparat amb el sacrifici que fan els nostres braus soldats que ofereixen llurs vides per la llibertat de la pàtria.

DURRUTI Els pessimistes, a casa

El dalit de guanyar la guerra feu que morís davant dels seus valents milicians.

Nosaltres, per revaloritzar aquest noble sacrifici, cal que guanyem la guerra. No oblidéssim, però, que l'èxit és, no solament un problema de combatents ben disciplinats i, no mancats d'orientació perfecta; és un problema, també, de reraguarda ben cohesionada i perfectament articulada, per tal que respongui degudament a les necessitats imperatives de la hora que vivim.

Cohesió, unitat en la reraguarda antifascista, això és el que manca, però ben aviat, que el temps passa.

Es estimat i admirat per presenciant i admetent, per combatre i peremics d'Espanya i de tot el món.

Hi ha home que hagi posseït una tal virtut de meravella? Cap.

Pel seu humà idealisme, per la seva bondat innata, pel seu dinamisme voluntaris i per la seva constància en l'ideal s'ha fet mereixedor que la posteritat li serbi estima i respecte perennals.

Durruti fou el virtuós infatigable de les gestes lliberadores de la humanitat i com gratitud d'aquest generós fervor és estimat i admirat per presents i absents, per amics i enemics.

Zaratrustra baixant del cim digué a l'Ermità, me'n vaig a la planúria a donar una bona nova als humans.

Arribà a la vall, i un cop trobà el primer poblat volé parlar a les multituds, més fou endebades, perquè les multituds no hi eren...

L'altiu solitari, retornà, trist i anorreat, cap a la seva llar.

DURRUTI, al proposar-se sortir cap a terres d'Aragó, no tingué necessitat de pregonar, ni suplicar, ni invocar, ni pregar en nom de res ni de ningú. En tingué prou dient, tranquil i serè: «me'n vaig cap a Aragó a plantar cara al faixisme», i centenars d'homes, com si es tractés de simbolic romiatge, el seguiren joiosament, tot cantant, plens de coratge, l'himne: «LES BARRICADES».

DURRUTI és més que Zaratrustra, més que Crist i més que cap dels Deus creats i ver creat. Durruti era un HOME, els Deus han estat solament fastasmes, inventats per la covardia de cucs bavosos, disfressats d'homes.

No volem referir-nos als qui en casos donats, i sobre un fet determinat, se senten dominats sota el pes feixuc del pessimisme. Adhuc els optimistes per excel·lència, els qui per temperament i per sistema inconscient ho veuen tot de color de rosa, no s'alliberen, sovint, d'ésser empresonats per les negrors del pessimisme. L'individu és nat de la Natura i com ella té dies esplendorosos, de sol radiant, però també dies grisos en que el pensament s'omplena de maïs averanyats.

Ens referim als qui per raons de temperament o per llur estat físic són impotents per a deslliurar-se de les tenebres del pessimisme, sota les quals romanen perennement pressionats llur cervell i llur ànima; i aquests si que cal que se'n tornin a casa, perquè el seu pessimisme, dut a la plaça pública o a les activitats de Govern o de l'Administració, és sempre un perill per la moral del poble, moral que cal mantenir ben viva sempre, sense que això pressuposi que el poble hagi d'ésser enganyat, no deixant que conegui la veritat que li interessa, sinó tot el contrari.

Figureu-vos un ministre de Defensa Nacional que no tingués fe en la victòria de la causa confiada a les seves mans. Més concretament: Quina confiança ens podria merèixer l'actual ministre de Defensa Nacional, en palesar-nos una impressió pessimista respecte al resultat de la guerra que la República sosté contra el feixisme internacional? En produir-se d'una faïso pessimista, seria saludable a la causa de la República i de l'antifeixisme que el ministre continués al front de la defensa nacional? Es que tanmateix no seria un perill, car el pessimisme és una de les coses més encomanadisses?

Doncs, si no hi ha ministres que pregonin llur pessimisme, hi ha massa gent que parla i que escridassa, que es manifesta en aquest sentit de pessimisme, tot i dient-se antifeixistes entervorosos, i això cal acabar-ho d'una vegada, perquè si hi ha mals que reclamen ràpid guarniment, el millor que pot fer-se és assenyalar aquests mals i indicar la manera de remeiar-los, malgrat que la terapèutica hagi d'ésser a base del històric.

El problema dels proveïments preocupa molta gent i és motiu de veritable preocupació, evidentment. Però és aquest un problema que es debat entre dues raons contradictòries, entre dos interessos repel·lents —el de l'anomenat productor i el del consumidor—; i com que dels dos interessos n'hi ha un que és immoral i, fins i tot, escandalosament criminal, el problema és fàcil de resoldre és un problema de Govern o, si es vol, d'Ordre públic.

A Espanya hi ha de tot el que és necessari; no manca blat, ni oli, ni llegums, en fi, res del que és imprescindible per a satisfer les exigències materials més preemptòries, i només manca saber on es troben ocultes les existències de queviures i que els qui han de fer-ho exigeixin, de la manera que sigui, que aquests proveïments es posin a l'abast dels ciutadans.

Recordi's que fa uns mesos els minaires de certes conques sovint deixaven de baixar a les mines al·legant que no podien fer-ho sense endur-se'n hi la minestra. Seria lamentable que aquest exemple es generalitzés, perquè llavors se'n ressentiria extraordinàriament tota l'economia del país. Això cal evitar-ho per tots els mitjans.

Hem quedat manta vegada que, per damunt de totes les consideracions de clos i de tots els interessos personals i col·lectius que signifiquin el més minso egoisme, el primer és guanyar la guerra. Fem honor al compromís, i estarem al cap del carrer.

Tot el blat, l'oli, llegums, etc., que avui es troben retinguts amb mires egoistes, després de pagar-los com cal poden i han d'ésser posats a l'abast de les poblacions; i com que els qui han de fer-ho no ho faran voluntàriament —perquè l'egoisme pot més que l'esperit de sacrifici que reclama aquesta hora— el camí de la rectificació només pot trobar-lo el Govern: anant a cercar on sigui i com sigui allò que no volen dur voluntàriament els qui ho tenen.

Hi ha de tot el que el poble necessita, i cal fer-ho rajar de grat o per força, perquè a un poble que ho té tot, hom no pot deixar que hi arceï el pessimisme.

(De «Catalunya»)

ATENEU LLIBERTARI

Avui dijous, dia 18 de Novembre

a les 10 de la vetlla

segona de les conferències a càrrec del company

Dr. Fèlix Martí Ibàñez

sota el tema

La mujer en la Revolución

S'invita a tots els aimants de la cultura.

Valls, i Novembre del 1937.

CRIDA

CAP A L'ESFORÇ SUPREM

per Josep Viadiu

Poden dir-se veritats d'aquestes que van dret al «bulto»? Veritats que no destapin cap de les intimitats inconfessables; que no revelin els tripijocs que es porten els capdevaners; que no es fiquin amb les porquerietes que es fan per augmentar el partit; que no es refereixin als complicats problemes internacionals; que deixin de costat els assumptes militars i polítics; que no critiquin la política de proveïments; que no posin al descobert les pugnes i dualitats íntimes; que no bescantin les qüestions de la guerra; que no tinguin el més lleu propòsit de complicar més, la difícil i greu situació que travessem?

Pot emprar-se un llenguatge que no s'assembli al que apareix massa sovint als periòdics i tribunes? Un llenguatge que parlant d'unitat no llençi banalades contra aquest o aquell sector; que fent la garagara no tracti de tirar brutícies a l'afi; que aparentant recititud d'intencions no sembli insidies en perjudici d'altri; un llenguatge que no sigui un recurs dialectic per embabiecar la gent; que no cultivi el bluf més descarat en profit propi; que no prepari artimañyes per escalar posicions; que no faci aquesta política menuda que tants d'estralls ha comès; un llenguatge que tracti de superar aquesta realitat, que sigui capaç d'infondre una emoció i un fervor que capgiri l'ambient d'aquesta rera-guarda frívola, confusa i apagada?

Bona falta ens està fent! Tanta que si no es fa prompte el miracle per transformar aquesta situació enrarida, de vèncer aquest estat de coses incert, ens serà molt difícil evitar la davallada. Que ningú no alimenti falses i vanes il·lusions! Si algun dia les democràcies burgeses es veuen obligades a donar-nos el mateix tracte que les nacions feixistes venen otorgant als lacciosos; si el proletariat dels altres països és capaç de reaccionar a favor nostre d'una manera decidida i pràctica; si aquest ambient melfic en què es desenvolupa la diplomàcia pot convertir-se demà en auxiliador de la causa que

sostenim; si les provocacions continuades i agressions constants que perpreten Hitler i Mussolini; si llurs propòsits dominadors i imperialistes; si la seva follia guerra, morbosa i criminal aixeca un clam d'indignació i protesta internacional, millor que millor.

Però l'esperit de sacrifici, l'acció decisiva, el desig de triomfar, l'esforç suprem, hem de fer-lo nosaltres. Si alguna vegada s'ha vist palesament confirmat que els tractats internacionals són una filfa, que el respecte al dret no és altra cosa que papers mullats, és durant la guerra d'invasió que sofrim. En el transcurs d'aquests setze mesos tràgics s'ha pogut constatar fins a l'evidència que no existeixen altres lleis i principis que els de la força bruta. Hem sofert vexacions, greuges i malvestats de totes menes. Començant per l'anorreament d'escoles i hospitals; l'assassiuat d'infants i dones; la destrucció de pobles sencers; el bombardeig despietat de poblacions inermes; l'ametrallament de caravanes de fugitius; l'impudic i vesànic canoneig per les unitats alemanyes contra Almeria; l'ensorrament de vaixells estrangers efectuat pels submarins pirates italians, fins a haver d'aguantar les dilacions, mandangues i subterfegis del Comitè de no intervenció i de la Societat de Nacions, mentre, segons dades recents, 100.000 italians i 25.000 alemanys, armats amb tota classe d'èlements, assassinen i destrueixen el millor de la nostra terra.

Quina confiança hem de tenir en l'exterior, després d'aquest alliconament? Està bé que es faci fora de casa tot el que es pugui per a vèncer hostilitats i reserves; que es treballi per ministeris i cancelleries per a sumar a la causa que defensem el millor nombre d'efectes i persones; que es burxi per tot arreu per a canviar l'opinió internacional a favor nostre. Però a aquestes altures hem de veure clar l'adagi que diu: «Tant tens, tant vals», que és el que predomina per tot arreu, és el que priva en els medis diplomàtics i governa-

mentals de gairebé totes les nacions. Això ens demostra que l'únic camí que tenim per a valoritzar el nostre crèdit i la nostra solvència; per a reconquistar la terra i les llibertats perdudes; per a defensar la independència i la vida dels nostres germans, dones i fills; per a poder sentir-nos espanyols i catalans amb dignitat; per a salvar l'esperit revolucionari i social encarnat en la classe treballadora, és el de guanyar davant l'enemic; el de vèncer en els fronts de batalla; el d'aixafar el feixisme a la línia de foc.

D'aquí que l'obsessió ha d'ésser la guerra; no tenir altres objectius, dèries i propòsits que la guerra; encaminar tots els esforços, iniciatives i activitats a propiciar la guerra. Que representen els altres problemes davant d'aquest que els engloba a tots? Les llibertats regionals; el dret a la cultura i a la vida; les noves normes polítiques, les conquestes socials, l'alliberació de l'esclavitud; l'afany de superació i justícia que anima les multituds; els anhels i desitgs dels camarades morts en la lluita; totes les il·lusions i inquietuds prop d'aquest demà més lliure i humà, resten inclosos en guanyar la guerra, els resumeix el fet que les nostres armes triomfin en la dura i tràgica batalla que sostenim contra el feixisme internacional.

Heu pensat en la possibilitat de perdre? Us ha passat per la imaginació el mal somni esgarri-fos que el feixisme podés sortir vencedor? Doncs aquest ha d'ésser el punt de partida de la nostra mul constant per a superar defectes; per a vèncer dificultats; per extirpar dualismes; per acabar amb les misèries i baixeses que suren en la reraguarda; per infondre una moral dinàmica i viva que faci renàixer la confiança en el nostre triomf; perquè serveixi de guia al poble i, enardit, el llençi cap a la conquesta de la victòria definitiva.

Aquesta és una tasca a la qual hem de contribuir tots. De dalt a baix i a l'inrevés, que cadascú ocupi el lloc que li correspon, el mateix en l'ordre de comandament que a les trinxeres, igualment en els fronts de treball que en la responsabilitat directiva. Com sigui, hem de superar aquesta hora difícil destruint tota mena de recel i dubte; hem de fer que l'espill, que l'exemplaritat, surti dels llocs dirigents perquè ningú no pugui eludir els deures concrets, i en tot cas, que se li imposin amb justícia.

I això hem de fer-ho de pressa i bé. Aquí no podrà repetir-se la frase històrica que la mare de «Boabdil el Chico» li prodigava quan marxaven cap a l'exili deixant Granada en mans dels reis catòlics:

«Plora com una dona, ja que no has sabut defensar-la com un home.»

Nosaltres guanyarem.

Aquest número ha passat per la censura

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COLLECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa abinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

EL SUPREMO TRIBUTO

Antonio Vallverdú, de la Masó, ha muerto en el Frente de Aragón

Otro nombre inolvidable que añadir a la ya larguísima serie de caídos en la lucha terrible que venimos sosteniendo contra el fascismo.

Antonio Vallverdú, queridísimo compañero y luchador abnegado, murió el 27 de octubre último, se-gada su vida por un obús.

Habia sido presidente y animador especialmente de la colectividad de campesinos de esta localidad, y formado parte del consejo municipal de la misma.

Aunque todavía joven, hacia ya varios años que se venia distinguiendo por su capacidad y amor al trabajo y al estudio y, sobre todo, al servicio siempre de toda noble causa, de cuanto representase precisamente el ideal elevado de humanidad.

La Confederación Nacional del Trabajo y el anarquismo tuvieron en él en todo momento un joven apóstol, tanto como un entusiasta defensor y activo militante.

«Cómo le recordamos cuantos convivimos en su compañía las horas amargas y hondamente felices al mismo tiempo, de consagración absoluta a nuestro movimiento, llevados del anhelo de redención humana!»

Nunca podremos olvidar a sus compañeros de la colectividad, de la que fué el alma mientras estuvo con nosotros, con su fe, su capacidad y su energía.

Por desgracia pudo serlo, materialmente por lo menos, poco tiempo, arrebatado de nuestro lado por las exigencias de la guerra, que ahora, para colmo, se ha

La Masó 4 - 11 - 37.

PROMETEO

La Confederación Nacional del Treball, és l'Organització que en les etapes difícils de la dictadura, de la República i ara des del moviment antifeixista més ha sentit la responsabilitat del moment. Per això mai se l'ha pogut vèncer en el terreny social.

S'ha de pensar seriosament que per a governar és necessari comptar amb aquesta força.

Transportes Colectius

C. N. T. A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

Notes locals

Ahir a la nit, organitzat pel Comitè local d'homenatge a la U. R. S. S. es celebrà un important acte d'homenatge a aquest gran poble, amb motiu de complir-se el XXè aniversari de la seva revolució.

L'acte consistí en una important sessió de cinema en la qual s'exhibiren diversos films documentals i «Eslavos de la tierra», film de caire social. A més Pau Balcells president dels amics de la U. R. S. S. donà una interessant conferència sobre diferents aspectes de la vida a Rússia, la qual plagué molt a la nombrosa concurrència que quasi hé omplenava l'espai local del Cinema Valls.

En conjunt una vetllada organitzada amb molt d'encert en la qual es posà de manifest una vegada més, l'esperit d'agraïment que anima el nostre poble, envers els germans russos, per l'ajut moral i material que ens presta en la lluita contra el feixisme.

Es amb molta satisfacció que comuniquem als nostres lectors, que el Comitè Comarcal i Federació Local de la nostra localitat, han obert una subscripció amb la finalitat de recollir cabells els quals seran destinats a la compra de robes d'hivern per els nostres combatents del front.

Aquesta lloable iniciativa mereix la nostra sincera adhesió i oferim als seus organitzadors les pàgines d'ACCIO SINDICAL per tot allò que creguin convenient.

els antifeixistes acolliran aquesta iniciativa amb simpatia, i prestaran la seva col·laboració econòmica. Com també els Sindicats de la localitat i Comarcals faran els possibles per tal que les subscripcions obertes pels respectius Comitès, tinguin un falaguer èxit.

Aviat quedarà constituït a la nostra ciutat el Comitè del «Socors Internacional Antifeixista» (S. I. A.)

Per la nostra part oferim les pàgines del nostre setmanari als companys que integraran el sudit Comitè, per tot allò que creguin a bé publicar en defensa de les necessitats dels germans caiguts sota les grapes del feixisme internacional.

Avui a les deu de la nit, el company Dr. Fèlix Martí i Ibàñez donarà la seva anunciada conferència en el local de l'Ateneu Llibertari, el qual desenrotllarà el tema «La Mujer en la Revolució».

Donat el gran nombre de simpatitzants que compta el Dr. Ibàñez a la nostra localitat, augurem un falaguer èxit de públic.

NOTES SINDICALS

Por tal de celebrar un pleno de militantes de Valls y Comarca, se invita a todos los militantes de la misma, a que manden sugerencias, para ampliar el orden del

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.

VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

L'organització municipal

Per tal de complimentar el decret del Govern de la Generalitat, avui a les deu de la nit constituiran el nou Ajuntament els companys designats per les organitzacions polítiques i per la nostra Sindicat.

Les diferents organitzacions que han de formar part de l'Ajuntament han designat, per tal que les representin els següents companys:

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Francesc Garcia i Fernández
Josep M.ª Figuerola i Mestres
Francesc Masvidal i Peris
Josep Giró i Serra
Josep Montserrat i Vilà

Esquerra Republicana de Catalunya

Joan Plana i Tondo
Joan Martí i Català
Francesc Robusté i Borràs
David Canela i Sagarra
Jaume Confau i Patxi
Francesc Mateu i Guivernau

Confederació Nacional del Treball

Josep Piñas i Serra
Miquel Trilla i Robusté
Josep Avellà i Rodon
Josep Martí i Paris
Joan Busquets i Queralt
Josep Cervelló i Rodon

Com pot veure's, les organitzacions «Unió de Rabassaires» i Partit Catalanista Republicà que

den al marge del nou Ajuntament per no tenir representació a la nostra ciutat.

Segons les nostres referències E. R. C. tindrà l'Alcaldia-Presidència, la qual ha designat el company Joan Plana per a exercir les funcions d'Alcalde-President. També podem avançar que la distribució de Conselleries es farà de la següent forma:

E. R. C., Conselleries de Governació i Finances. C. N. T., Conselleries de Proveïments i Obres Públiques i Serveis Públics. P. S. U., Conselleries de Cultura i Assistència Social (unificades).

Sincerament desitgem als components del nou Ajuntament, una encertada tasca en profit de la revolució

Important

Es prega als Sindicats i companys paqueters, facin efectiva com més aviat millor la liquidació que tenen pendent del nostre Setmanari.

Creiem que aquest prec no serà desatès.

L'administrador

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

A la Mujer del Ateneo Libertario

Se os convoca a la Reunión General que se celebrará el día 20 del corriente, en nuestro local Social a las nueve y media de la noche, para discutir el siguiente Orden del Día:

- 1.º Nombramiento de mesa de discusión.
- 2.º Informe de la Comisión organizadora del Grupo.
- 3.º Nombramiento de la junta directiva del mismo.
- 4.º ¿Que nombre debe llevar nuestro Grupo?
- 5.º ¿Que tareas debemos emprender?, así como obras culturales, trabajos para la guerra, etc., etc., y forma de llevarlos a la práctica.
- 6.º Asuntos generales.

Se ruega a las compañeras que estudien bien la orden del día para así poder llevar alguna iniciativa.

También se desea la puntual asistencia.

Valls 15 de noviembre del 19c7.

La Comisión Organizadora del Grupo

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.

Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38 VALLS

C. N. T.

A. I. T.

Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes

VALLS

SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

ACCIO SINDICAL

Si volem guanyar la guerra, ara més que mai és necessària la unitat d'acció de tots els treballadors. L'exponent de la qual és precis que sigui l'agermanament absolut i fermissim de les dues centrals on aquells es troben insuperablement organitzats: la Confederació Nacional del Treball i la Unió General de Treballadors.

C. N. T. A. I. T.

Federación Local de Sindicatos

Esta Federación haciéndose suya la iniciativa del periódico «SOLIDARIDAD OBRERA», participa a todos sus Sindicatos, Colectividades y a los Antifascistas en general, que ha quedado abierta una suscripción «PRO ROPAS DE ABRIGO» para nuestros bravos combatientes, la cual será entregada a la Redacción de «SOLIDARIDAD OBRERA», para este fin.

NOTA: Se admiten donativos en ropas nuevas y en metálico, todos los días de 6 a 8, en el local de la Federación Local, Plaza de la República, número 11, y de 10 a 11 de la noche en el local del Ateneo Libertario, calle B. Durruti, número 44.

Valls 16 de Noviembre de 1937.

LA COMISION.

C. N. T.

A. I. T.

COMITE COMARCAL VALLS

Suscripción "Pro Ropas de Abrigo" para los Combatientes

Este Comité notifica, a todos los Sindicatos y Colectividades, la necesidad de que hagan colectas para adquirir Ropas para los Combatientes. Antifascista, contribuye con tu donativo a aminorar el sufrimiento de los Combatientes.

Por el Comité Comarc,
El Secretariado.

NOTA: Estos donativos serán enviados por mediación de este Comité a «SOLIDARIDAD OBRERA» para esta finalidad.

Subscripció "Pro Roba d'Abric" per al Front

	Pts. Cts.		Pts. Cts.		Pts. Cts.
Comité Local	200'00	Sindical Fabril (S. Vestir)	50'00	Pilar Cavallé	2'00
Comité Comarc	200'00	Germà Murrall i familia	25'00	Nuri Palau	2'00
Consellers					
Josep Pinyes	10'00	Casa Sagú Colectivitzada			
Josep Avellà	10'00	Pere Figuerola	5'00	Rosa Arnau	2'00
Miquel Trilla	5'00	Rafael Ribé	5'00	Pilar Bellmunt	1'00
Daniel Martí	5'00	Alfons Trenchs	5'00	Paulina Borrrell	1'00
Joan Busquets	10'00	Maria Vilalonga	2'00	Dolors Boada	2'00
Delegats al Comité Local					
Francesc Magrinyà	5'00	Maria Güell	2'00	Dolors Montalà	1'00
Joan Amat	5'00	Dolors Pasalaigua	2'00	Rosa Isern	1'00
Josep Cervelló	4'00	Pau Benaiges	2'00	Maria Vidal Roig	1'00
Daniel Vives	2'00	Rosa Tàpies	1'00	Rosa Batalla	1'00
Mannel Estrada	5'00	Carme Vallvé	1'00	Josepa Palau	1'00
Pere Anguera	10'00	Dolors Martí	1'00	Angela Español	2'00
Emili Recasens	5'00	Mercedes Tapiol	1'00	Mercè Mateu	1'00
David Sanromà	5'00	Maria Vallverdú	1'00	Dolors Tondo	1'00
Emili Fuguet	7'00	Maria Secall	1'00	Josepa Mercadè	1'00
Josep Campalans	5'00	Maria Puig	1'00	Rosa Rodón	2'00
Joan Serra	5'00	Juana Tapiol	1'00	Assumpció Folch	1'00
Rafael Migó	5'00	Teresa Pié	1'00	Consol Gatell	2'00
R. Ponsà	5'00	Engracia Inglés	1'00	Josepa Rius	1'00
Joan Mateu	5'00	Dolors Garcia	2'00	Rosa Duch	1'00
Delegats al Comité Comarc					
Josep Avellà	15'00	Magdalena Peris	1'00	Virgínia Plana	2'00
Jaume Caballé	8'00	Angela Albaigès	1'00	Josepa Puig	1'00
Pere Figuerola	10'00	Paulina Pena	1'00	Pilar Veciana	1'50
Josep Masoni	5'00	Teresa Benaiges	1'00	Teresa Molet	1'00
Juan Poblet	10'00	Maria Badia	1'00	Maria Vidal Aznar	2'00
		Ursula Tondo	1'00		
		Josepa Fàbregas	1'00		
		Antonia Folch	2'00		
				Suma	715.50

Continua oberta la subscripció.

Delinqüents injustificables

No és pas que no se sapiga. Si els qui tenen motius per a sentir-se al·ludits ho desconeixen, nosaltres no els perdonem pas llur orbesa d'esperit si fan semblant de no adonar-se'n, és cretinisme. Si és que tant se'ls en dona, aleshores, una vegada més, cal remarcar que a la reraguarda hi tenim enemics, gent que ens fan mal, de moltes maneres.

Perquè a la reraguarda hi ha moltes desigualtats, escandaloses com injustícies mantingudes a plena llum.

En la nostra reraguarda de la guerra sembla talment com si s'hagués fet llum a una mena de delicte, tot especial; un tipus individual i també col·lectiu de delicte, que no pot definir-se d'altra manera que com una irresponsabilitat de consciència; «viure en el dany, alegrement», i contra els delinqüents del qual sembla també que, ni tribunals ni codis, en tinguin la jurisdicció ni del judici ni del càstig.

Si el que succeeix aci s'hagués produït a qualsevulla dels països bel·ligerants quan la Gran Guerra, posem França o Alemanya per exemple, aquella no hauria durat més de sis mesos; l'esfonsament hauria estat vertical. El faccós Franco, digué, el diluns d'aquesta mateixa setmana que així seria ben aviat l'esfonsament nostre.

El gran problema dels queviures forneix molts arguments per a posar en evidència multitud de casos d'aquell desequilibri escandalós, tan inconcebible com ho és el fet que ningú hi posi remei.

Guanyarem la guerra, a una sola condició, o millor dit, per a guanyar-la cal que en el sofriment que ella comporta ens hi agermanem tots. Figureu-vos com ho han fet, sempre, els naufrages d'un vaixell que s'enfonsa a plena mar, i que gràcies a la comunitat d'esforços per part de tots en mantenen en equilibri quatre taulons mal lligats, però que suren damunt de l'aigua, han pogut arribar a una platja o ésser recollits per una altra nau.

El meu amic no admet, en la seva protesta, que gran nombre de ciutadans: aquell que té la gansa que un germà seu faci sabó en una de més enlla que s'ha fet «irresponsable» al si d'un Comitè de... Control o Empresa col·lectivitzada; aquell senyor amb molta sort i unes males idees aquell altre que el 19 de Juliol no l'ha arruïnat i avui es pot permetre el luxe de pagar 25 ptes. per una dotzena d'ous i 50 duros per una caixa de «fàries»; aquell botiguer que ven avui tres vègades o quatre més adinerat un article que tenia al magatzem molt abans de produir-se la tragèdia, verdader tipus de «linecontrol»; l'altre proletari, col·lectivitzador i col·lectivitzat, que percebeix un sou de 7 contra 3 en temps normal, i encara sent galvana per anar al treball a complir una producció, reduïda per «je-m'en-foutisme», al 50 per 100; aquell preocupat camperol que es fa arrencar del camp la collita de patates, per la mateixa gent que li arriba de la ciutat mig famolenca, i a més la hi «cotitzen» per sobre taxa... Privilegis en les necessitats materials de la subsistència de tots els dies; categories inadmissibles per on hom pot veure continuament els «ben situats» que sofreixen menys que els altres les angoixes i privacions que la guerra comporta —i en aquests mitjos d'autèntics emboscats hi ha una sèrie d'exemplars interessants a descobrir—, tot això, que fa néixer el desencant en una pretesa revolució, que crea un clima espès de despit i odís, destruint l'economia en un moment que com el nostre, es basa únicament en les reserves d'ahir, ja que la guerra ho absorbeix tot sense crear res. Justament tot, tot el que pot fer-nos-la perdre, en passions i egoïsmes, s'agita entre nosaltres. I no és pas que no se sapiga. També cal un cert coratge per a dir-ho. Dir-ho i denunciar-ho bé, sense que hom pugui aparèixer com a dubtós de derrotisme.

Hi ha molts delinqüents, com també enemics —però aquests ja els descomptem— en la reraguarda.

I la lluita ha arribat a posar-nos davant del nas una alternativa de vida o mort. I no ens ho fia pas a llarg termini.

Francament: allà on no hi ha consciència dels terribles deures de l'hora ha d'haver-hi justícia; aquella justícia que quan deixa caure la mà, aixafa...

Alguns poden reservar-se el recurs d'última hora de passar la frontera, o comular-se a casa demà, com han sabut comular-se avui, si les coses van malament.

Altres, pel contracte, se la jugaran a cara o creu.

I l'Espanya antifeixista és això darrer o no és res.

Llegiu SOLIDARIDAD OBRERA

A E

ARCHIVOS ESTATALES